

2017. október 20.

2016-os esztendő esperesi jelentése

Tisztelt Közgyűlés!

Mindenek előtt engedjék, hogy megköszönjem türelmüket, hiszen az esperesi jelentést nem ősz derekán szokták elmondani és – talán – elfogadni, de ezen esztendő tavaszán sok lelki teherrel kellett megbirkóznom és ebből kifolyólag egészségügyi nehézséget is kellett átélnem. Ebben a tavaszi időszakban vitt el két alkalommal is a mentő, mikor egyházmegyei közgyűlés előtt álltunk. Köszönöm Bozorády András esperes-helyettesemnek és Már földi István Elnöktársamnak, hogy rendkívüli módon álltak mellettem és segítettek a nagy nehézségekben. Ezúton szeretném megköszönni a gyülekezetek elnökségeinek, az egyházmegye közgyűlésének és a gyülekezeteknek, lelkésztestvéreimnek, hogy sokan imádságban is gondoltak rám. Hála legyen elsősorban Istennek, hogy már mögöttem lehet ez a nehéz időszak.

„Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére.” Róm 15,7
- ezzel az Igével indulhattunk neki a 2016-os esztendőnek. Sok várakozás volt bennünk, hiszen kanyarodva a 2017-es jubileumi esztendő felé, egyre több gyülekezeti program várt reánk gyülekezeti és közegyházi szinten is. Isten olyan csodálatos módon hordozza tenyerén ezt a törékeny, de szeretett egyházát és ezt az egyházmegyét. Idén sem volt más a célom, mint ezt a törékeny egyházmegyét a krisztusi szeretettel összetartani, ha szükség van rá, akkor krisztusi szeretettel inteni, bátorítani, segíteni. De nem csak nekem van szükségem intésre, bátorításra, hanem engem is kell inteni, bátorítani, segíteni, s ebben a kölcsönösségben, Krisztus előtti bűnbánatban tudunk épülni,

erősödni, növekedni. Céлом az, hogy a krisztusi lelkület uralkodjon a szolgálatainkban, az igehirdetéseinkben, az egyházmegye életében. Ehhez pedig egyértelműen újra és újra Jézus Krisztusra van szükségünk! Neki van hatalma formálni az életünket, a szívünket, a szavainkat, a lelkeségünket, ezért Pállal együtt én is a szívemen hordozom, hogy nem akarok másról tudni közöttetek, csak Jézus Krisztusról. A Hozzá való viszonyunk fogja meghatározni a szolgálatunkat, gyülekezeteinket, az egyházmegye vezetőségét és életét, a munkatársakkal való életünket. Ez a lelkeség tapasztalható az egyházmegye szűkebb és tágabb vezetésében is. Végtelenül hálás a szívem, hogy olyan szolgatársak vesznek körül, akik nem uralkodni akarnak, akik nem presztízsnak veszik a lehetőséget, hanem szolgálatnak. Ezzel a szolgálói lelkülettel igyekszünk vezetni az adminisztrációt s „igazgatni” az egyházmegye életét. Nem hibátlanul, bukások nélkül, feddhetetlenül, de tudom, hogy mindannyiunk számára Jézus bűnbocsátó kegyelme, a hibák felismerése visz előbbre a munkánkban. Nem a méltatásnak a helye ez, de helye van ezen a fórumon is a megbecsülésnek és a köszönet kifejezésének. Így szeretnék köszönetet mondani Elnöksámnak (Márföldi Istvánnak), és Felügyelő-helyettesemnek (Abaffy Zoltánnak), az Esperes-helyettesemnek (Bozorády Andrásnak) és a gazdasági Vezetőmnek (Szuhánszki Editnek), az ifjúsági munkáért Felelősnek (Tóth Attilának), az egyházmegye missziójáért felelősnek (Györfi Mihálynak), valamint az LMK elnökének (Réz-Nagy Zoltánnak) – aki sajnos már azóta nincs közöttünk, hanem máshol folytatta tovább szolgálatát –, akik rengeteget fáradoznak, hogy az egyházmegye élete gördülékenyen menjen. Időt, energiát nem kímélve dolgoznak, gyülekezeteiket szem előtt tartva, a nehézségeket, küzdelmeket számon tartva hoznak döntéseket és segítik a munkámat. Köszönet illeti őket és hálával tartozom az Úrnak, hogy ilyen munkatársak vesznek körül. Köszönet illeti a számvevőszék Elnökét is (Papp Lászlót), hiszen a 2016-os esztendőben már láttuk, hogy egészen magára fog maradni a számvevőszéki munkájában. Ő az egyik a „csapatból”, aki nem ment el szülei szabadságra. Köszönöm az Ő hűségét, óriási, sokszor erőn felüli munkáját, amit a

gyülekezetekért és az egyházmegyéért tesz. Köszönet illeti a jegyzőkönyvvezetőt is (Balláné Margót), aki precízségével könnyebbé és átláthatóbbá teszi az egyházmegye adminisztrációját. És nem utolsó sorban, hálás vagyok értetek, hogy segítitek a munkánkat, elhordozzátok gyengeségeimet/gyengeségeinket és az egyházmegye jó előmenetelén fáradoztok ki-ki a maga területén.

Kedves Testvérek!

Ahogy említettem, nem méltatás akart ez lenni, de úgy gondolom, a kölcsönös megbecsülésnek, a köszönet kifejezésének helye van az Isten országa építői között is úgy, hogy mindannyian tudjuk **„Haszontalan szolgák vagyunk, csak azt tettük, ami a kötelességünk volt!”** Lk 17,10.

Engedjék meg, hogy néhány szót ejtsek még a 2016-os esztendőről, hiszen programokban gazdag év van mögöttünk. 2016. január 26-án az egyházmegye presbitériuma úgy döntött, hogy több állandó, évenként megszervezésre kerülő alkalmat szeretne biztosítani. Ilyen az ifjúságot, a gyülekezeteket presbitériumát és a lelkészeket megszólító programok.

Minden esztendőben a gyülekezetek más és más rétegeinek, szolgálóinak szervezünk programokat. A 2016-os esztendőben a lelkipásztorok és családjaik kerültek előtérbe, s többek között őket vihettük el Erdélybe több napos kirándulásra. Bekapcsolódtak laikusok is, így tölthettünk meg egy 50 fős buszt. Feledhetetlen élményt nyújtott mindannyiunk számára és köszönet illeti Dr. Kovács László Attila igazgató urat, aki idegenvezetői, valamint a történelmi tudását „csillogtatva” ismertette meg velünk Erdély különleges szegleteit. Utunk egy részét egy kerületi pályázat támogatásából és az egyházmegye költségvetéséből tudtuk finanszírozni.

Az egyházmegye gyülekezeteinek presbitériumai sem maradtak program nélkül, hiszen Abbafy Zoltán felügyelő-helyettes javaslatára beiktattuk az állandó programok

közé a presbiteri csendesnapot. Így került házigazda szerepbe június 11-én a Debreceni Gyülekezet és mutatta meg vendégszeretetét. Kitettek magukért a lelkészek (Molnár Lilla és Réz-Nagy Zoltán), a felügyelő (Abaffy Zoltán) és a gyülekezet tagjai. Adtak mintát a következő esztendőre is, hogy hogyan kell megszervezni egy ilyen napot.

Két ifjúsági programot is megvalósíthattunk. Mind a kettő az ősz folyamán került megrendezésre. Október 1-én a Mandabokori Imaházat töltötték meg az egyházmegye konfirmandusai közel 50 fiatallal, változatos programokat nyújtattunk számukra és a nap végén arra a megállapításra jutottunk, hogy van értelme ezt az alkalmat is bevenni az állandó programok közé. Így minden év tavaszán más-és más gyülekezetbe szervezzük a konfirmandus csendesnapot.

A másik ilyen program, ami az egyik leglátogatottabb, legtöbb fiatalt megmozdító, a piliscsabai ifjúsági hétvégék. 70 gyermeket (junior korosztály) és fiatalt (senior korosztály) vittünk buszokkal két hétvégére (november 18-20. és 25-27) Piliscsabára. Olyan feltöltődve, gazdagodva jöttek el, ami megerősített bennünk et abban, hogy ez a program jó irány, jó, hogy az egyházmegye beáll e mögé anyagilag is és lelkileg is.

Mintegy 2 millió forintot biztosítottunk missziói programokra, mely úgy gondoljuk jó irány ahhoz, hogy az egyházmegye területén élők számára a gyülekezeti alkalmak mellett egyházmegyei építő lelki programokat is finanszírozzunk és szervezzünk. Köszönet a szervezőknek és a házigazdáknak!

Az egyházmegye immáron 5 éve végez az Élelmiszerbankkal kötött szerződés alapján szociális feladatokat. Nagyon sok a rászoruló család él Nyíregyháza és környékén. Közel 300 gyermek és szülő számára viszünk ki élelmiszereket, igyekszünk enyhíteni nélkülözéseiken. A tavalyi esztendőben **8125,39 kg** élelmiszert osztottunk szét. Hálás vagyok ezért a nagyon komoly áldozatért és szolgálattért a munkatársaknak.

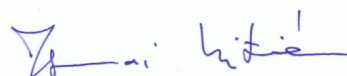
Végezetül, több változás is volt az elmúlt esztendőben. Molnár Lilla ősztől az Evangélikus Hittudományi Egyetemen és a Budahegyvidéki Gyülekezetben folytatta szolgálátát, s helyére Asztalos Richárd lelkészt hívta meg a Debreceni Gyülekezet. Nagy szeretettel és örömmel fogadta mind a gyülekezet, mind az egyházmegye. Dr. Fabiny Tamás püspök úr augusztus 15-tel a határozott időre megüresedett iskolalelkészi feladatkörbe Nyíregyházára helyezte a végzős Kárnyáczi-Szöllősi házaspárt, akik azóta sajnos nincsenek már közöttünk (Pilisre helyezte őket időközben Püspök úr). Kárnyáczi Esztert az Evangélikus Általános Iskolába, Szöllősi Istvánt pedig az Evangélikus Kosuth Gimnáziumba helyezte.

Az Úr áldja meg őket a szolgálatban!

Tisztelt Közgyűlés!

Mindent összevetve, hálás vagyok, hogy közöttetek szolgálhatok, hogy segítetek, bátorítottok ebben a szolgálatban, hogy az egyházmegyéért, értetek munkálkodhatok, s bocsássatok meg, ha valami olyat tettem, ami nem az egységet munkálta. Bízom abban, hogy jelenlétemmel, lelkeségemmel munkálhatom az egyházmegye jó előmenetelét, egységét.

Kérem jelentésem elfogadását!

Zsarnai Krisztián

esperes

Nyíregyháza, 2017. október 18.